

Trpasličkova smrt - Sedmá dekáda

- příběh 061

mimozemský trpaslíček se probudil s pocitem, že je všechno špatně.

"serete mě kundy, chcípám!" oznámil a zdechnul.

- příběh 062

mimozemský trpaslíček vytáhnul nůž a podřízl neděli krk. pak ji otevřel, vyndal z krvavých útrob pondělí, úterý, středu, čtvrtek, pátek a dorazil sobotu.

"ty sviňská neděle! zase si mi sežrala celej tejden!" zakřičel vzteky a vrhnul se na měsíce.

- příběh 063

mimozemský trpaslíček zavřel oči a měl sen, že je živý. běhal po louce, skákal přes řeky, plachtíl vzduchem a plul vakuem vesmíru. slyšel vlastní dech, viděl hvězdy zpívat a cítil doteky živých červích děr.

"to je taková nádhera být mrtvý a snít o životě," pronesl ze spánku nespravedlivých a otočil zmožený tělo na opačný bok, protože ho píchlo pod žebrem.

- příběh 064

mimozemský trpaslíček zažil příběh, ve kterém ho zabil dům. jednoho dne se totiž rozhodl, že jen tak pro radost ze života vypálí a z povrchu planety vymaže jednu větší vesnici s primitivními domorodci. přistál za humny, nachystal vyhlazovací zbraně a vtrhnul do uliček. obyvatelé se bránili, seč jim kameny a klacky stačily, ale na trpaslička nestačili. žel bohu udělal chybu a nepočítal, že primitivní osadníci nejsou až tak primitivní, jak by se na první pohled zdálo.

"co to kurva je?" proběhlo mu malou trpasličí hlavou, když mu došlo, že něco není v pořádku. domy totiž povstaly ze svých základů, vytáhly plazmový zbraně a začaly to do něj prát žhavým ionizovaným plynem ze všech stran.

"tohle není normální! to je podraz!" zakřičel a opětoval palbu. jenže už bylo pozdě honit domorodce. ocítl se v oblíbení ozbrojených chodících domů a poslední, co ve svém životě spatřil, byla velká okovaná kamenná noha, která mířila na jeho hlavu.

- příběh 065

mimozemský trpaslíček požil jed, protože byl členem mimozemské akademie věd. slovníci mimozemští vědci zjistili, že se příliš nemýlili. mimozemský trpaslíček zdechnul a nikdo po něm nevzdechnul.

- příběh 066

mimozemský trpaslíček se rozhlížel kolem sebe po probuzení z pádu z výšky.

"kde to kurva sem, co to je za divnou zem?" přemýšlel a podíval se k zemi, protože ho cosi svědilo mezi prsty u nohou.

"co to kurva je?" zamručel, když spatřil podivný hmyz, který ho kousal do kůže. vyndal z kapsy přenosný mikroskop, nabral pinzetou vzorek a položil ho na sklíčko pod čočkou. zaostřil a údivem vykřikl.

"kurva, chytnul sem zasraný pouštní trpaslíky!"

mimozemský trpaslíček věděl, že je v hajzlu. nákaza pouštními trpaslíky se nedá léčit a pouze mohl sledovat, jak se mu zavrtávají stále hlouběji pod kůži a pomalu ho zabíjí.

- příběh 067

mimozemský trpaslíček přibil sám sebe na kříž. pozoroval krajinu a všiml si, že vedle něj přibyl druhý kříž s přibitým trpaslíčkem.

"*tak jsme tu na kopci přibyli dva přibití.*" pravil mimozemským trpaslíčkem a pozoroval staré hnijící kříže se zbytky kostí a šlach.

"*co to mé přibité uši slyší?*" tázal se druhý trpaslíček.

"*naše smrt se blíží,*" řekl mimozemských trpaslíček, když spatřil vojenskou kalvárii vedenou ženou ve zlatém brnění.

"*jméno mé je golgota a přišla jsem pro vaše duše,*" seskočila z kostí mrtvého koně.

"*pssssssss...*" zasyčely duše přibitých.

- příběh 068

mimozemský trpaslíček vstal z mrtvých a pravil "*hovno jsem a v hovno se obrátím*".

- příběh 069

mimozemský trpaslíček otevřel oči, protože pod jeho oknem řval vyfetovanej černej králík a dožadoval se vstupu k dýlerovi drog.

"*drž píču, ušatej zmrde nebo skončíš na pekáči,*" zakřičel nasranej trpaslíček.

"*nevysírej starej plesnivej dědku,*" odpověděl králík a pokračoval ve vyřvávání obchodníka s drogami.

"*to si posrala, ušatá kundo,*" zavřel nasraně trpaslíček okno, vyndal pekáč, nože a rám pro stahování kůže.

"*no konečně,*" řekl černej králík, když domovní dveře otevřely chřtán. rychle mu však došlo, že ve dveřích nestojí očekávaný dýler, ale nasranej mimozemskej trpaslíček s noži.

"*to bude žrádlo,*" uslyšel sfetovanej králík poslední slova ve svém sfetovaném životě.

- příběh 070

mimozemskýho trpaslíčka probudil přesně v 09:09 budíček slovy: "*vstávej hajzle, dneska ti je sedmdesát a je nejvyšší čas chcípnout!*"

"*už dnes? tak brzo? to mě nesere,*" zamručel trpaslíček a zamáčkl budíček.

"*ty hajzle, sliby se mají plnit o narozeninách,*" zamával budíček ručičkami a poklepal kladívkem na zvonítko.

"*nevysírej. chci ještě spát, uřvanej zmrde,*" otočil se trpaslíček na druhý bok a znovu nabral sen.

"*tak to teda ne,*" řekl nasraný budíček a zapnul odpočet do výbuchu integrované jaderné bomby.

"*co to k..?*" nestihl už mimozemský trpaslíček dopovědět větu, protože poslední slova se vypařily ve výhni hořících atomových jader.